

bredning eller Opstaaen af Epidemier af de Sygdomme, som har deres Hjemsted indenfor vort Lands Grænser, f. Eks. Difteritis, Skarlagensfeber, akut Børnelamhed o. s. v. Her har man paa forskellige Omraader i betydelig Grad udvidet Myndighedernes Competence, og jeg tror med fuld Ret.

Der er sket en Forandring i Opfattelsen af Kendskabet til disse Sygdomme, som i høj Grad berettiger en Ændring af Myndighedernes Stilling. Jeg skal eksempelvis nævne, at man i de senere Aar er blevet klar over, at der findes saakaldte Bacilbærere, Mennesker, som ikke blot efter at være kurerede for Sygdomme vedblivende kan gaa rundt med Smittefare i sig, men Mennesker, som har det saa underligt i deres Forhold til Bakterier, at de kan gaa med disse Bakterier uden nogen sinde at have været angrebet af de tilsvarende Sygdomme. Ligesom der efter hvad der fortælles mig, findes Ræve, som ikke bider Hønsene paa den Mands Mark, hvor de bor, saaledes findes der Bakterier, som er saa lumske, at de lader det Menneske i Fred, hos hvem de tager Logis, men bruger ham eller hende som Basis for Angreb paa de Personer, vedkommende kommer i Berøring med. Det er noget, som er fuldstændig nøjagtigt fastslaaet, vi har endog nøjagtigt kunnet godtgøre, at der paa den Maade herhjemme er opstaaet Epidemier, f. Eks. Tyfusepidemier, som har krævet betydelige Ofre ikke alene i Henseende til Sygdom, men ogsaa i Henseende til Dødsfald. Man har derfor anset det for rigtigt at træffe den Bestemmelse, at saadanne Bacilbærere kan tvinges til at lade sig undersøge, eventuelt isolere, ja tvinges til at opgive et Erhverv, som nødvendigvis maatte gøre dem særlig farlige for deres Omgivelser, dog saaledes, at de faar fuld Erstatning. Vi har i Øjeblikket ingen Ret dertil. Vi havde for nylig en Epidemi paa Garnisonssygehus, hvor man nærede Ønske om ved Prøve at faa konstateret, om ikke denne Epidemi var opstaaet netop i Tilslutning til saadanne Bacilbærere, men Loven hjemlede ikke Lægerne eller Myndighederne Ret til at tvinge de mistænkelige Individider til at lade fra deres Svælg eller andetsteds tage de Prøver, som var fornødne til Konstatering af, om Mistanken var begrundet eller ej. Her faar vi den vigtige Ændring, at dette nu kan ske.

Men samtidig med at Kompetencen udvides, tager dette Lovforslag alle rimelige Hensyn til individuel Frihed. Man

har ved Ændring fra Landstingets Side sikret sig imod, at saadan Tvang kan blive udøvet overfor et Menneske uden meget alvorlig Overvejelse og meget gode Grunde. Det er ikke en enkelt Kredslæge, en enkelt Epidemilæge eller Epidemikommission, som kan stille saadanne Krav, der er udtrykkelig indført den Bestemmelse i § 7 at for at man kan tvinge et Menneske til at lade sig underkaste den Slags Undersøgelser, skal Sagen indberettes til Sundhedsstyrelsen og have dens Godkendelse.

Jeg skal nævne en anden Bestemmelse, jeg mener ogsaa er fuldkommen begrundet. Det er den, at vi nu vil faa Competence til ved truende Epidemi af Kopper at tvinge til Revaccination. Det kan vi ikke i Henhold til den nugældende Vaccinationslov af 1871. Vi kan opfordre Beboerne dertil, men ikke tvinge dem. Nu vil en saadan Tvang kunne sættes i Værk, og det er fuldt beføjet. Naar man ved, at Vaccination ikke virker udover et vist Aaremaal, er det selvfølgelig meningsløst, at man ikke har en Bestemmelse, som under truende Epidemi af Kopper kan tvinge Befolkningen til at underkaste sig den Vaccination, som er nødvendig, for at det i det hele kan have nogen Betydning, at vi har Vaccination her i Landet.

Der er enkelte Bestemmelser, som maaske nok vil synes adskillige ret stærke. Jeg tænker f. Eks. paa en Bestemmelse om, at hvis der kommer Epidemier i en Skole — ikke af disse Epidemier, som indslæbes fra Udlandet, men f. Eks. af Difteritis eller Skarlagensfeber eller endog af Angina — kan Epidemikommissionen lukke Skolen, selv om Sygdommen ikke er taget under offentlig Behandling, og den kan endvidere, hvis der er Mistanke om, at Sygdommen skriver sig fra en af de i selve Skolen boende, tvinge vedkommende til om fornødent endog at lade sig isolere ved Indlæggelse paa et dertil egnet Sygehus. I Betragtning af den overordentlige Fare, som er forbundet med saadanne Epidemier, særlig overfor Børn i en Skole, betragter jeg det dog som fuldkomment forsvarligt at gennemføre en saadan Tvangsbestemmelse.

Med Hensyn til Erstatningsspørgsmaalene mener jeg, at Lovforslaget, ikke mindst efter visse i Landstinget foretagne Ændringer, stiller sig meget human og imødekommende overfor Befolkningen. Hver Gang det kan paavises, at et offentlig Indgreb af denne Art virkelig har skadet vedkommende, det være sig ved at